

Referat

Temat: AKTORZY- NAUCZYCIELE, AKTORZY- UCZNIOWIE

Nauczyciele to aktorzy sceny zwanej klasą szkolną. Jest to grupa zawodowa różniąca się od wielu innych. Specyfika ich pracy jest bowiem inna. Nauczyciele pracują najczęściej (pomijając klasy integracyjne)

w izolacji od kolegów i koleżanek (biorąc pod uwagę bezpośrednią pracę z uczniem). Czas z nimi mogą spędzać tylko poza sceną- w pokoju nauczycielskim, ale czasu na złapanie oddechu mają niewiele. Nauczyciel zawsze potrzebuje poparcia od drugiego nauczyciela, solidarności, głównie w związku z odnoszeniem się do spraw ucznia,

a co za tym idzie- ich rodziców.

Postawy nauczycieli mogą się jednak nieco różnić. Możemy n. p. obserwować ścisłą lub luźną kontrolę nad uczniem, nastawienie na wynik bądź proces, położenie nacisku na program lub metodę, pesymistyczny lub optymistyczny pogląd na naturę człowieka, wiedzę obiektywną lub “ prywatną”, podejście do nauczania zespołowe lub indywidualne, odtwarzanie lub tworzenie, grupowanie uczniów według różnych zasad. Oczywiście najkorzystniej jest, gdy nauczyciel znajdzie “złoty środek”, wypośredkuje swój model pracy i podejście do ucznia, dostosuje go do danego ucznia lub całej grupy. Na kształt poglądów pedagogicznych wpływa m. in. pochodzenie, dzieciństwo, doświadczenia, ludzie, z którymi się nauczyciel styka. Aby dobrze odegrał swoją rolę powinien być akceptowany przez uczniów, znać środowisko domowe uczniów, potrafić utrzymać dyscyplinę jednocześnie mając dobry kontakt z uczniem, być oddanym pracy i podopiecznym. Pracę nauczyciela porównuje się z artystą estradowym, który zawsze musi umieć zareagować na uwagi, aplauz lub jego brak czy krytykę. Muszą mieć refleks, być bystrzymi, szybko podejmować właściwe decyzje i odpowiednio dobierać słowa. Nauczyciel musi oceniać swoich podopiecznych i nie jest to proces łatwy. Musi zachować przy tym obiektywizm i rozsądek. Ale musi też pamiętać o tym, że sam jest oceniany. Oceniany jest przez uczniów, którzy go obserwują, dyskutują na jego temat, rozmawiają poza “ sceną”, wyrażają o nim opinię. Oceniają go też rodzice, głównie na podstawie opinii własnych dzieci, rzadziej poprzez obserwację.

Przed nauczycielami stają każdego dnia młodzi aktorzy- uczniowie. Są oni różnymi jednostkami, indywidualnościami, które tworzą jednak grupy- grupy rówieśnicze. Różne jednostki są różnie traktowane przez kolegów. Wpływają na to m. in. osiągnięcia szkolne, wyniki w nauce, ale i siła fizyczna czy siła przebiccia. Dla

każdego ucznia ważne jest, aby mieć w klasie przyjazną duszę i dobrze się czuć. Stosunki koleżeńskie wpływają na poczucie radości życia, to zaś na wyniki w nauce

i zachowanie w szkole. Podczas pobytu w szkole kształtuje się tożsamość poszczególnych uczniów poprzez funkcjonowanie w grupie i oceny, sposób traktowania, reputację u nauczyciela.

Tak więc dobre samopoczucie ucznia w szkole odgrywa bardzo istotną rolę, choć w żadnym razie nie mam tu na myśli braku obowiązków, zakazów czy nakazów. Przeciwnie: uczeń od najmłodszych lat musi mieć poczucie obowiązku i czuć konieczność wywiązywania się z nich.

Uczeń jako aktor jest więc ciągle obserwowany przez nauczyciela .

Jest więc to koło zamknięte. Aktorzy (nauczyciele i uczniowie) na scenie (czyli w klasie) wciąż grają swoje role, są oceniani: uczniowie poprzez oceny ustne i pisemne nauczyciela, nauczyciele poprzez opinie uczniów

i ich rodziców: “ (...) Utrzymuje porządek- nie umie utrzymać porządku (...) Naucza- nie naucza (...)Tłumaczy rzeczy trudne- nie tłumaczy (...) Prowadzi zajęcia interesująco- prowadzi zajęcia nudno (...) Jest sprawiedliwy- niesprawiedliwy (...) Jest przyjazny- nieprzyjazny.”

Role odgrywane w szkole są więc bardzo trudne- te w odniesieniu do ucznia i te w odniesieniu do nauczyciela. I trzeba być naprawdę dobrym aktorem, aby zagrać je śpiewająco i zasłużyć na aplauz i nagrody obserwatorów.

mgr Monika Bagińska

Literatura:

“Uczeń w teatrze życia szkolnego”, Andrzej Jankowski